

OSTRZENIE (2) *sb n*

o oraz pierwsze *e* jasne; końcowe *e* z tekstu nie oznaczającego *-é*.

sg N ostrzeni(e) (1). \diamond *G* ostrzeni(a) (1).

Sł stp, Cn notuje w innym znaczeniu, *Linde* bez cytatu.

1. Nabranie sprawności, bystrości [czego] (1) :

Wyrażenie: »ostrzenie rozumu« (1): *Studiorum proventus et ingeniorum proventus* Mnożenie/
ostrzenie rozumu. *Mącz* 483b.

2. Przybranie gwałtownej formy chorobowej [czego] (1) :

Szereg: »zapalenie albo ostrzenie« (1): *Pleura ięft wrzod wewnętrzny z zapalenia krwi albo z ostrzenia pod ziobrami wczyniony. FalZioł* V 82.

Cf **OSTRZYĆ**

TG